

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om bekæmpelse af råger, alliker og skarver.

(Første behandling findes i tidenden sp. 252; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 235).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, det stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Johs. Larsen [Tune]): Udvalget har afholdt fem møder og har herunder modtaget en deputation fra Dansk Fiskeriforening, der fremsatte ønsker med hensyn til udformningen af lovbestemmelser for bekæmpelse af skarver, idet det foreliggende lovforslag på dette område betyder noget nyt, da bekæmpelsen af disse fugle hidtil ikke har været inddraget i den gældende lovgivning vedrørende bekæmpelse af skadevoldende fugle.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, hvori denne organisation udtaler ønske om, at der ved behandlingen af lovforslaget må blive gennemført bestemmelser, som gør det muligt for ejere af dambrug i Danmark at bekæmpe mågerne, når de gør skade på dambrugenes fiskebestand.

Udvalget har endvidere modtaget en mundtlig redegørelse fra professor Spærck vedrørende de fugles levevis, som lovforslaget omhandler, således at udvalget har fået mulighed for at vurdere, i hvilken udstrækning de pågældende fugle må opfattes som nyttefugle eller som skadefugle.

Udvalget har endvidere haft samråd med landbrugsministeren.

Udvalget har altså haft et fyldigt materiale at arbejde med ved udformningen af dette lovforslag.

Under forhandlingerne i udvalget afklaredes det hurtigt, at der indenfor udvalget kunne opnås enighed om at søge lovforslaget ændret i en sådan retning, at bekæmpelsen af råger kunne blive mere effektiv, end den nugældende lov giver mulighed for. Endvidere fremgik det af forhandlingerne, at der var enighed om, at man såvidt muligt burde efterkomme de ønsker, der var fremsat fra fiskerierhvervets side

om lovbestemmelser, som gjorde det muligt for dette erhverv at bekæmpe de fugle, som skader fiskerierhvervet. I samrådet med landbrugsministeren erklærede ministeren sig villig til, og det takker vi ham for, at stille det ændringsforslag, som der var enighed om i udvalget. Det er det forslag, som nu foreligger i betænkningen, gående ud på at gøre bekæmpelsen af råger mere effektiv.

Under udvalgets forhandlinger viste det sig, at der hersker forskellige opfattelser af rågerens betydning som nyttefugle og skadefugle i de forskellige dele af landet. Det var meget interessant at bemærke, at det bornholmske landbrug faktisk betragter rågen som en nyttefugl, medens landmænd fra øerne og fra Jylland betragter den som en udpræget skadefugl og faktisk var parat til at ønske loven skærpet, således at den næsten ændrede karakter og i stedet for en bekæmpelseslov blev en udryddelseslov; men når ændringsforslaget ikke går videre, end det gør, skyldes det dels de erfaringer, man har fra det bornholmske landbrug vedrørende rågens betydning for landbruget, dels de oplysninger, der foreligger fra videnskabeligt hold, gående ud på at rågen ved siden af at volde skade også gør gavn, hvilket viser sig deri, at en væsentlig del af dens føde består af insekter og heriblandt en ret betydelig mængde af de insekter, som er klart skadelige for landbruget. Derfor er ændringsforslaget formet således, at den hidtil gældende lovs karakter som bekæmpelseslov fastholdes, men det gøres lettere at få en bekæmpelse af rågerne iværksat, end det har været tidligere.

Jeg vil gerne sige en lille smule til forklaring af ændringen på dette punkt. Ændringen går ud på, at en klage over skade, forvoldt af råger, skal ingives til landbrugsorganisationerne, som så skal foretage en besigtigelse af skaden og afgøre, om skaden virkelig er forvoldt af råger eller ikke. Det vil altså sige, at man indskyder et sagkyndigt led mellem klagerne og kommunalrådet, medens det tidligere var sådan, at klagen gik direkte til kommunalrådet. Finder så de sagkyndige landbrugsorganisationer, at skaden er forvoldt af råger, og at skaden er af et sådant omfang, at der er anledning til at iværksætte bekæmpelse, lader de klagen gå videre til kommunalrådet, og det bliver så kommunalrådets opgave at afgøre, om det vil anerkende, at skaden er af et sådant omfang, at bekæmpelse bør iværksættes.